

Για άλλη μια φορά ενημερωτικά μπλογκ που εκφράζουν το ΚΚΕ, ο 902.gr ([εδώ](#)), η Κατιούσα ([εδώ](#)) και το Ατέχνως ([εδώ](#)) αναπαράγουν μια αναμασημένη πολεμική κατά του ΝΑΡ, αυτή τη φορά με αφορμή το άρθρο που δημοσιεύτηκε στο Πριν για τις εκλογές στη Χιλή (δείτε [εδώ](#)).

Από τις ιστοσελίδες αυτές απουσιάζει βεβαίως το ίδιο το άρθρο, δεν βάζουν καμιά παραπομπή ή σύνδεσμο σε αυτό ώστε να μπορεί ο κάθε αναγνώστης να διαπιστώσει τους ισχυρισμούς τους. Σε μια γνωστή τακτική προπαγάνδας και καθώς το ένα μέσο αναπαράγει το άλλο αλλάζοντας μόνο τους τίτλους, το Ατέχνως άλλαξε τον τίτλο του 902.gr λέγοντας ότι «το Πριν πανηγυρίζει για τη νίκη της σοσιαλδημοκρατίας στη Χιλή»!

Η αρχική ανάρτηση του 902 αυτοαναιρείται από μόνη της, καθώς η ίδια στις πρώτες σειρές αναφέρει ότι το περιεχόμενο του άρθρου του Πριν δεν έχει καμία σχέση με τον τίτλο «Μεγαλειώδης νίκη του λαού, ανοιχτό το στοίχημα των αγώνων». Μια απλή ανάγνωση του άρθρου του Πριν αρκεί λοιπόν για να γίνει κατανοητό ότι η «κριτική» του 902 δεν έχει καμία σχέση με όσα γράφει το άρθρο. Ο ανώνυμος συντάκτης συνεχίζει με μια σειρά τρομερών «αποκαλύψεων» για τα πεπραγμένα του Μπόριτς και άλλων κυβερνήσεων στη Λατινική

Αμερική. Αναφέρουν π.χ. τις δηλώσεις του Γκουαϊδό για τον Μπόριτς, ενώ στο άρθρο του Πριν υπάρχουν όχι μόνο οι δηλώσεις της εκπροσώπου του Μπόριτς περί «δικτατοριών σε Κούβα και Βενεζουέλα», αλλά και αναλυτική κριτική στις θέσεις του νέου προέδρου και του εκλογικού του μετώπου για την δημοσιονομική πολιτική, τα εξωτερικά θέματα κτλ. Ο τίτλος του άρθρου του Πριν αναδεικνύει τη δυναμική της λαϊκής εξέγερσης στη Χιλή, που παραμένει ισχυρή ανεξάρτητα από την εκλογική διαδικασία. Είναι πολύ εύκολο να αποσπάζει ένα τίτλο από το ίδιο το άρθρο ή να βάζεις ως «επιχειρήματα» επίσης αποσπασματικές φράσεις από άλλα άρθρα. Είναι μια χυδαία τακτική πολύ συνηθισμένη στα αστικά ΜΜΕ, σε κουτσομπολίστικα μέσα και σε μηχανισμούς προπαγάνδας.

Όμως τα «αδιέξοδα» του 902, του Ριζοσπάστη και άλλων μέσων επιρροής ΚΚΕ γίνονται εμφανή αν ψάξουν λίγο στα αρχεία τους για να δουν άρθρα που έχουν φιλοξενήσει στα οποία προβάλλουν ή εκθειάζουν το «αδερφό» Κομμουνιστικό Κόμμα Χιλής.

Μια ανάγνωση του άρθρου του Πριν θα αρκούσε για να διαβάσει κάθε αναγνώστης και κριτική στο προγραμματικό έλλειμμα του ΚΚ Χιλής και την προβολή από μεριάς του ενός άμεσου προγράμματος στα όρια του συστήματος. Εδώ βρίσκεται και η πολιτική ουσία του ζητήματος πέρα από τις αθλιότητες για τα «κόκαλα των νεκρών».

Οι συντάκτες του Ριζοσπάστη, του 902 και της Κατιούσα γνωρίζουν ασφαλώς τις θέσεις και την στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος Χιλής, τη συμμετοχή του στο εκλογικό μέτωπο του Μπόριτς αλλά και την υποστήριξή του στις σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις της Μισέλ Μπασελέτ παλιότερα. Η υπερπροβολή του στελέχους της Κομμουνιστικής Νεολαίας Χιλής Καμίλα Βαγιέχο ως ηγέτιδας του φοιτητικού κινήματος από τις ίδιες ιστοσελίδες αποσιωπούσε τη συμμετοχή της σε κοινοβουλευτικές ομάδες της κυβέρνησης Μπασελέτ, που δεν τόλμησε να προχωρήσει ούτε σε στοιχειώδεις βελτιώσεις του εκπαιδευτικού συστήματος στη Χιλή. Το ΚΚΕ συμμετέχει στη Διεθνή Συνάντηση Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων (ΔΣΚΕ) μαζί με το ΚΚ Χιλής, όπου βέβαια το ΚΚΧ δεν είναι από τις «χειρότερες» περιπτώσεις αν δούμε τις επιλογές αδελφών κομμάτων στην Κύπρο, την Τσεχία ή την Πορτογαλία και αλλού. Στις διεθνείς επαφές και συνεργασίες του ΚΚΕ συμπεριλαμβάνονται και κόμματα εξουσίας όπως τα ΚΚ Κίνας, Βιετνάμ, Β. Κορέας, Λάος αλλά και της Νότιας Αφρικής. Η θέση αυτών των κομμάτων στον σύγχρονο καπιταλισμό προφανώς και δεν είναι... επαναστατική. Το ΚΚΕ και ο Ριζοσπάστης ασκούν μια χαμηλόφωνη κριτική κάποιες φορές. Ωστόσο, ένα άρθρο στον Ριζοσπάστη δεν έχει προφανώς το ίδιο βάρος με κείμενα συνεργασίας στρατηγικού χαρακτήρα από τις συνδιασκέψεις της ΔΣΚΕ και την πολύχρονη συνεργασία του ΚΚΕ με αυτά τα κόμματα.

Αναδεικνύονται όμως και μια σειρά από άλλα ζητήματα από την ανάρτηση του 902. Για άλλη μια φορά ουσιαστικά απαξιώνεται κάθε λαϊκή εξέγερση, από τη Χιλή μέχρι και τις εξεγέρσεις σε Τυνησία και Αίγυπτο, που ανέτρεψαν αρχικά τα δύο πιο σταθερά και φιλοδυτικά καθεστώτα, στηρίγματα του αμερικανικού και του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, του Μουμπάρακ και του Μπεν Αλί. Για το ΚΚΕ η λαϊκή εξέγερση στη Χιλή και η δυναμική που έβγαλε στο προσκήνιο, ελάχιστη σημασία έχουν. Μάλλον μεγαλύτερη σημασία για τα εφημερωτικά του μέσα έχει να «αποκαλύψουν» τον «οπορτουνισμό του NAP».

Δεν είναι τυχαίο βέβαια πως αυτό γίνεται σε μια περίοδο μάλιστα, που στην Ελλάδα αποκαλύπτονται ξανά τα όρια μιας γραμμής που βλέπει την αγωνιστική κορύφωση σε ένα σχέδιο νόμου του ΚΚΕ, που το συνολικό απεργιακό μέτωπο το εξαρτά τελικά από τις επιλογές των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και απουσιάζει από τη γραμμή του Περισσού η λογική ενός κινήματος αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση μεγάλων λαϊκών κινημάτων, ακόμα και εξεγέρσεων ενάντια σε αστικές αντιλαϊκές κυβερνήσεις ή αντιδραστικά καθεστώτα, που δεν καταφέρνουν τελικά όμως να πάρουν κατεύθυνση συνολικά αντικαπιταλιστική, επαναστατική και συχνά αναδιπλώνονται ή και ενσωματώνονται. Με αυτό το μεγάλο ζητούμενο έχουν να αναμετρηθούν οι σύγχρονες κομμουνιστικές δυνάμεις και σε αυτό επιδιώκουν να συμβάλλουν το NAP και το Πριν. Πρώτος όρος βέβαια είναι να γνωρίζεις αυτό που συμβαίνει, να μην το περιφρονείς και να μην το θεωρείς αργiori μία από τα ίδια. Δεν είναι επαναστατική στάση η αυτάρκεια και η ακινησία, ούτε η εχθρότητα απέναντι στους μαζικούς αγώνες και τις εξεγερτικές τάσεις όταν δεν χωρά στο δικό σου προκατασκευασμένο σενάριο. Την επιλογή αυτή του ΚΚΕ την είδαμε από τον Δεκέμβρη του '08 μέχρι τις μεγάλες εργατικές και λαϊκές αντιμνημονιακές κινητοποιήσεις του 2010-11. Μια τέτοια πολιτική στάση, σε συνδυασμό με την αδυναμία επεξεργασίας επαναστατικής τακτικής και στρατηγικής, που να δίνει ανατρεπτική απάντηση στη λογική των «αριστερών κυβερνήσεων», των εκλογικών αυταπατών και της διαχείρισης του συστήματος (πολύ περισσότερο όταν δεν έχουν κλείσει οι λογαριασμοί με λογικές αντιμονοπωλιακών μετώπων, «δημοκρατικών δυνάμεων» ή ακόμα και με τις κυβερνήσεις Τζανεττάκη-Ζολώτα) είναι που τελικά ενισχύουν τον ρεφορμισμό και την αστική διαχείριση.

Αυτή η συζήτηση πρέπει να ανοίξει μέσα στους αγωνιστές της κομμουνιστικής Αριστεράς. Αυτή τη συζήτηση επιχειρούν να κλείσουν «εύκολα» λιβελογραφήματα, όπως αυτό του 902.

Ολόκληρο το σχόλιο στην 902.gr έχει ως εξής:

Σε μεγάλο αδιέξοδο....

«Μεγαλειώδης νίκη του λαού, ανοιχτό το στοίχημα των αγώνων»... Ο παραπάνω τίτλος άρθρου, που αναφέρεται στην επικράτηση του σοσιαλδημοκράτη Γκ. Μπόριτς στις πρόσφατες προεδρικές εκλογές της Χιλής, δεν προέρχεται από την «Αυγή». Είναι ο τίτλος που επέλεξε για το ολοσέλιδο αφιέρωμά του το «Πριν», η εφημερίδα του NAP/ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Διαβάζοντας κανείς το άρθρο και τα όσα γράφει για τον Μπόριτς και την πολιτική του, είναι δύσκολο να καταλάβει πώς ακριβώς στοιχειοθετείται ο τίτλος του και για ποιον λόγο πρέπει να χαρεί... Μάλλον είναι και αυτό το «ευτράπελο» ένα από τα αποτελέσματα της λογικής που θέλει τις αστικές κυβερνήσεις να μην είναι εξ ορισμού εκφραστές και υπηρέτες των συμφερόντων της αστικής τάξης, αλλά «φτερά στον άνεμο», που με την πίεση των λαϊκών αγώνων μπορούν να ...αρθούν στο ύψος των περιστάσεων! Να φανταστεί κανείς ότι όλα αυτά γράφτηκαν στο «Πριν» τη στιγμή που είχε χαιρετίσει την εκλογή Μπόριτς στη Χιλή ακόμα και ο Γκουαϊδό, ο σεσημασμένος αχυράνθρωπος των ΗΠΑ στη Βενεζουέλα!

Έχουμε χάσει το μέτρημα από τις τόσες φορές που το NAP και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν «βάλει το λιθαράκι τους» για να καλλιεργούνται τέτοιου είδους ψεύτικες ελπίδες σε τμήματα του λαού και της νεολαίας που έχουν ριζοσπαστικές αναζητήσεις. Έχουμε και λέμε:

- «Ο λαός (...) αναδεικνύοντας τον ΣΥΡΙΖΑ σε πρώτο κόμμα εκδηλώνει την αγανάκτησή του απέναντι στη βαρβαρότητα της επίθεσης, το ξεπέραςμα του φόβου, την απόφασή του να φύγουν όσοι μας έφεραν μέχρι εδώ, να γυρίσει σελίδα» ήταν η εκτίμηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για το αποτέλεσμα των εκλογών στις 25 Γενάρη του 2015 που ανέδειξε στη διακυβέρνηση της χώρας τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ. Το τι «σελίδα» γυρίσαμε φάνηκε σε όλο του το μεγαλείο κατά την τετραετία που ακολούθησε...

- Λίγο πριν το δημοψήφισμα-απάτη του Ιουλίου του 2015, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κάνοντας μάλιστα αντιπαράθεση με τη θέση του ΚΚΕ, δήλωνε: «Εάν επικρατήσει το ΟΧΙ καμία κυβέρνηση δεν θα τολμήσει να επιβάλει μέτρα που θα έχουν ακυρωθεί από το λαό και περιέχονται τόσο στη συμφωνία που πρότειναν ΕΕ - ΕΚΤ -ΝΤ, όσο και στην πρόταση της κυβέρνησης». Προγνωστικά για σίγουρο «ταμείο»...

Για να μην πάμε πιο πίσω και θυμηθούμε τι έλεγαν π.χ. για την «Αραβική Άνοιξη» και για τόσα άλλα...

Και σήμερα, όμως, αυτές οι δυνάμεις δεν περιορίζουν τις ελπίδες τους στη νέα κυβέρνηση της Χιλής. «Οι λαοί της Λατινικής Αμερικής δείχνουν να στρέφονται ξανά προς ό,τι αποπνέει σοσιαλισμό», έγραφε το «Πριν» για την εκλογική επικράτηση του Λουίς Άρτσε στη Βολιβία τον Οκτώβριο του 2020, ενώ για την κυβέρνηση του σοσιαλδημοκράτη Ομπραδór στο Μεξικό, μόλις τον περασμένο Ιούνιο έγραφε ότι «αμφισβήτησε το πολιτικό κατεστημένο της χώρας, μια “τέλεια δικτατορία”, εφαρμόζοντας ένα μετριοπαθές φιλολαϊκό πρόγραμμα».

Ο «μετριοπαθής φιλολαϊκός» Ομπραδór και η κυβέρνησή του λίγους μήνες μετά κατέστειλε -χρησιμοποιώντας μέχρι και πραγματικά πυρά- τους απεργούς εργάτες του «φίλου» της μεγιστάνα Κάρλος Σλιμ, στην κατασκευή διυλιστηρίων στην περιοχή Ντος Μπόκας!!!

Οι δυνάμεις του NAP/ANTAPΣΥΑ για τα «εντός συνόρων» κρατάνε και κάνα πρόσχημα (όλο και λιγότερο είναι η αλήθεια) μπας και διαχωριστούν από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για τα «εκτός συνόρων» δίνουν ρέστα χαρακτηρίζοντας «μεγαλειώδεις λαϊκές νίκες» τις κυβερνητικές εναλλαγές που έχουν τη σφραγίδα της σοσιαλδημοκρατίας... Τι φταίει όμως και κάθε τόσο την «πατάνε» με τις προσδοκίες και τις ψευδαισθήσεις που καλλιεργούν και οι «μεγαλειώδεις λαϊκές νίκες» αποδεικνύονται προδοσίες για τα λαϊκά συμφέροντα, τρύπια σωσίβια; Και γιατί, παρόλο που την πατάνε, συνεχίζουν να παίζουν στο παιχνίδι της σοσιαλδημοκρατικής εναλλαγής; Δικά τους και υπαρξιακά τα ερωτήματα. Σε κάθε περίπτωση πάντως επιβεβαιώνεται ότι η αναζήτηση διαρκώς «μεταβατικών» φιλολαϊκών κυβερνήσεων στο έδαφος του συστήματος, η αντίληψη ότι η ανατρεπτική πάλη περνάει μέσα από ανακατατάξεις στο αστικό πολιτικό σύστημα (πότε για να φύγει μια κυβέρνηση, ένας υπουργός κλπ.), η αντίληψη ότι ο αγώνας για την εργατική εξουσία είναι για τη «Δευτέρα Παρουσία» και ο σοσιαλισμός «απροσδιόριστο μέλλον» οδηγούν σε αδιέξοδο που όλο και μεγαλώνει...

ΥΓ: Στελέχη του NAP φτάνουν να επιστρατεύουν ως και τα... κόκαλα των νεκρών της χούντας του Πινοτσέτ, που είναι σπαρμένα σε όλη τη Χιλή, για να στηρίξουν το ξέπλυμα του σοσιαλδημοκράτη Μπόριτς. Μπορούμε να κάνουμε μία αναλογία. Επειδή η Ελλάδα είναι σπαρμένη με νεκρούς αγωνιστές και κομμουνιστές (σε περιόδους στρατιωτικών και μη δικτατοριών και διαφορών ειδών αστικών

κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένων και «κεντρώων» κυβερνήσεων) πρέπει να στηριχθεί μία κυβερνητική εναλλαγή υπέρ της σοσιαλδημοκρατίας; Και αν ισχύει ο ισχυρισμός των διάφορων «φωστήρων» για την Χιλή, γιατί δεν ισχύει για την Ελλάδα; Είναι και ανιστόρητες οι διάφορες περσόνες...